

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca w niniejszym postępowaniu zawarła szereg umów z Komisją w dziedzinie badań i rozwoju, z których wszystkie podlegały decyzji Komisji C(2003) 3834 z dnia 23 października 2003 r. zawierającej standardową umowę FP 5 lub FP 6 i postanowienia ogólne FP 5 i FP 6.

W związku z tymi umowami i opierając się na wynikach dochodzenia Europejskiego Urzędu ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) i kontroli przeprowadzonej przez Komisję, Komisja wydała decyzję o cofnięciu subwencji.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi osiem zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa do obrony ze względu na sposób przeprowadzenia tej kontroli.
- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady bezpieczeństwa prawnego, ponieważ pozwana cały czas nie uwzględniła obowiązujących ram prawnych.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia przez pozwaną instytucję obowiązku uzasadnienia aktów prawnych.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący naruszenia zasady domniemania niewinności z uwagi na ton, jakiego DG INFSO użyło w sprawozdaniu z kontroli.
- 5) Zarzut piąty dotyczący naruszenia prawa do dobrej administracji, które to naruszenie wynikało z naruszenia ciężącego na audytorach obowiązku bezstronności i słuszności.
- 6) Zarzut szósty dotyczący naruszenia zasady uzasadnionych oczekiwań w szczególności w odniesieniu do braku akredytacji audytorów zewnętrznych i do samych podstaw postępowania kontrolnego.
- 7) Zarzut siódmy dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności.
- 8) Zarzut ósmy dotyczący naruszenia prawa do prywatności.

Skarga wniesiona w dniu 19 marca 2012 r. — FunFactory przeciwko OHIM (Trójwymiarowy znak towarowy w kształcie wibratora)

(Sprawa T-137/12)

(2012/C 157/17)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: FunFactory GmbH (Brema, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat K.D. Franzen)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji R 1436/2011-4 Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 19 stycznia 2012 r.;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania włącznie z kosztami poniesionymi w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Trójwymiarowy znak towarowy w kształcie wibratora (zgłoszenie nr 9390691) dla towarów należących do klasy 10

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Nieprawidłowa interpretacja i nieprawidłowe zastosowanie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ zgłoszony znak towarowy ma charakter odróżniający i w odniesieniu do rozpatrywanych towarów nie ma charakteru opisowego; Naruszenie obowiązku uzasadnienia ustanowionego w art. 75 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 207/2009 oraz brak możliwości skorzystania z prawa do bycia wysłuchanym.

Skarga wniesiona w dniu 26 marca 2012 r. — Geipel przeciwko OHIM — Reeh (BEST BODY NUTRITION)

(Sprawa T-138/12)

(2012/C 157/18)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Yves Geipel (Auerbach, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat J. Sachs)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą był również: Jörg Reeh (Buxtehude, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 12 stycznia 2012 r. i oddalenie sprzeciwu wniesionego w dniu 24 lipca 2009 r.;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania włącznie z kosztami poniesionymi w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżący

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „BEST BODY NUTRITION” (międzynarodowa rejestracja nr W 982 101 z oznaczeniem Unii Europejskiej) dla towarów należących do klas 25, 28, 29, 30 i 32

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Jörg Reeh

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny wspólnotowy znak towarowy nr 4020161 „BEST4BODY” dla towarów należących do klasy 25

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: W przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych nie zachodzi prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

Skarga wniesiona w dniu 11 kwietnia 2012 r. — Anatolij Tiernawski przeciwko Radzie

(Sprawa T-163/12)

(2012/C 157/19)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Anatolij Tiernawski (Moskwa, Rosja) (przedstawiciele: C. Rapin et E. Van den Haute, avocats)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie niniejszej skargi za dopuszczalną;
- stwierdzenie nieważności pkt 2 w załączniku II do decyzji wykonawczej Rady 2012/171/WPZiB z dnia 23 marca 2012 r. dotyczącej wykonania decyzji 2010/639/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Białorusi oraz pkt 2 w załączniku II do rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 265/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie wykonania art. 8a ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 765/2006 dotyczącego środków ograniczających wobec Białorusi;
- obciążenie Rady całością kosztów postępowania;
- na wypadek, gdyby Sąd rozstrzygnął, że nie ma potrzeby wydawać orzeczenia — obciążenie Rady kosztami postępowania w oparciu o art. 87 § 6 w związku z art. 90 lit. a) regulaminu postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi trzy zarzuty:

- 1) Zarzut pierwszy oparty na oczywiście błędnym ustaleniu stanu faktycznego w odniesieniu do powodów, jakie doprowadziły do wpisania skarżącego na listę osób objętych sankcjami, wzmiankowanych w aktach Rady.
- 2) Zarzut drugi oparty na niedostatecznym uzasadnieniu zaskarżonych aktów, albowiem przyczyny wskazane w tych aktach nie są w żaden sposób pomocne do zrozumienia konieczności dokonania takiego wpisu.
- 3) Zarzut trzeci oparty na naruszeniu decyzji 2010/639/WPZiB oraz rozporządzenia (WE) nr 765/2006 w brzmieniu po nowelizacji, jak również zasady zakazu dyskryminacji w ten sposób, że — po pierwsze — zakres zastosowania tych aktów został rozciągnięty na przedsiębiorcę bez wskazania działań w zakresie wsparcia reżimu prezydenta Łukaszenki, które mogłyby mu zostać przypisane oraz — po drugie — że inni przedsiębiorcy, których Rada uznała również za zbliżonych do władzy białoruskiej, nie zostali — w odróżnieniu od skarżącego — wpisani na europejskie listy osób i podmiotów objętych sankcjami.